

[Munch-Petersen.]

Udsigter, og stadig har man forud for denne Krise benægtet, at saadanne Kriser kunde komme, men alle disse Talemaader forrykker ikke Realiteterne. Agitation er som bekendt een Ting, og Realiteter er noget andet, og man maa jo netop ogsaa benytte de „unormale“ Tider som Begrundelse for, at man foreslaar de her foreliggende Lovforanstaltningers Gyldighed forlænget. Man vil videreføre en bestemt Politik, som har hidført en øget Profit for de kapitalistiske Selskaber, de store Kapitalister og Godsejere her i Landet, den Politik, som har ført til Forøgelse af de danske Formuer med 600 Mill. Kr. i det sidste Aar.

Det drejer sig om 52,2 Mill. Kr. i indirekte Afgifter, som man her paalægger den store Befolkning, Forbrugerne. Kaffe-tolden alene skulde jo ifølge det oprindelige Lovforslag give 12½ Mill. Kr., Cigaret-afgiften forudses at give 3,5 Mill. Kr., Sukkerafgiften 4,6 Mill. Kr., Afgiften paa Kaffesurrogater 2,8 Mill. Kr., Benzinafgiften 11,5 Mill. Kr., alt sammen noget, som væltes over paa Forbrugerne, som de kommer til at betale. Og man maa jo huske paa, at paa de Omraader, det her drejer sig om, findes der store Afgifter i Forvejen. Man vil altsaa stadig fortsætte denne Politik. Samtidig med at man paastaar, at Krisetilstanden er ved at lysne, bruger man Krisesituationen som Begrundelse for en saadan Politik, vendt mod den store Befolkning. Det kommunistiske Parti er naturligvis Modstander af det foreliggende Lovforslag, vil ogsaa stemme imod det.

Der findes jo andre Veje. Der er fremsat et Forslag om ekstraordinær Indkomstskat, som kommer til Behandling senere i Dag, det peger i den rigtige Retning, men det kommunistiske Parti har yderligere vist, hvordan man kan slaa ind paa denne Vej. Man kunde gennemføre vore Lovforslag om Formuebeskatning og større Beskatning paa de store Indtægter i Stedet for at fremsætte det her foreliggende Lovforslag og saa desuden som kun en Gestus fremsætte det derefter følgende Lovforslag, som man jo ikke vil føre nogen reel Kamp for at faa gennemført. Vi har Gang paa Gang anvist den modsatte Vej, nemlig at man skal beskatte de store Formuer og Indtægter og ikke beskatte Forbrugerne. Vi har ogsaa Gang paa Gang paavist, at det, der her foreslaas, naturligvis ikke kan lette Krisen for noget som helst. Det kaster Byrderne over paa Forbrugerne, og det stemmer naturligvis ikke, som det ærede

Medlem Hr. Rager sagde, at man ikke kan sælge de billige Varer. Man kan naturligvis lettere sælge Varerne, naar de er billige, og dette, at man forhøjer Varernes Pris, gør netop, at det bliver vanskeligere at faa Varerne afsat, og betyder derfor ogsaa set fra Producenternes Side en Forlængelse af Krisen. Det samme, som gælder for de arbejdende Landbrugere, at de ikke kan faa deres Varer afsat og endnu mindre kan faa dem afsat paa Grund af de forhøjede Priser, man har hidført ved Lovforanstaltninger, det samme gælder paa andre Omraader. Det er en Politik, som koster Forbrugerne en Del Penge og ikke hjælper for Krisen, men tværtimod gør alle Tilstandene endnu værre, end de har været.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Rager kom i sin Tale med en meget interessant Bemærkning, henvendt til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Han sagde med en ejendommelig Betoning, at saa vidt han forstod, var det det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Hensigt at hænge os — saadan sagde han —, hænge os et Teater om Halsen. Han hentyder altsaa rimeligvis til Det kongelige Teater, men af den Betoning, med hvilken han fremsatte Bemærkningen, skulde man tro, at det ærede Medlem Hr. Rager — og Det radikale Parti med ham — allerede nu havde besluttet ikke at yde Støtte til Det kongelige Teater. Det vilde være rart, om det ærede Medlem Hr. Rager allerede paa nærværende Tidspunkt vilde erklære, hvad han mente med den Bemærkning.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke ved denne Lejlighed fordyber sig i Betragtninger over Spørgsmaal, der ligger saa langt borte fra den foreliggende Sag, som Teater-spørgsmaalet maa siges at ligge.

Ulrich: Da vi i Fjor i dette høje Ting behandlede Forslaget om en Forhøjelse af Totalisatorafgiften, var det under Overvejelse at foretage en Revision af Totalisatorloven, og den højtærede Minister var ikke utilbøjelig til at gaa med til det. Men Tiden tillod det ikke i Fjor. Jeg vil derfor ved denne Anledning tillade mig at forespørge den højtærede Finansminister, om han agter under Udvalgsbehandlingen at stille Ændringsforslag til Totalisatorloven.